

РЕШЕНИЕ

№ 7085

гр. София, 18.11.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 19.10.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7044** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Х. Ч. от [населено място], срещу решение на Транспортна Ц. лекарска експертна комисия към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ – [населено място], обективирано в карта за оценка на физическата годност на водач на МПС № 254/28.05.2015г., в което е посочено, че жалбоподателят е негоден за водач на МПС-всички категории и че подлежи на нов преглед след две години. В жалбата са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорвания акт, като постановен в противоречие с материалноправни норми и с целта на закона. Жалбоподателят оспорва извода, че е негоден за водач на МПС, тъй като въпреки, че е бил на лечение с диагноза „разстройство вследствие употреба на летливи разтворители“, е изписан в добро състояние, критичен, с трайно овладяни патологични навици и модел на поведение; твърди и че определения срок за явяване на нов преглед е необосновано продължителен. Моли съда да отмени посоченото решение.

Жалбоподателят М. Х. Ч. в съд.з., лично и с пълномощника си адв.Ч., поддържа жалбата.

Ответникът – ТРАНСПОРТНА Ц. ЛЕКАРСКА ЕКСПЕРТНА КОМИСИЯ, представляван в съдебното производство от адв. А., оспорва жалбата. В съдебно заседание излага доводи за нейната неоснователност. Претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото

писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от представената по делото епикриза, в периода 29.04.2014г. до 03.09.2014г. жалбоподателят е бил хоспитализиран в Държавна психиатрична болница – [населено място] с диагноза: F.18.2 по М. 10 – разстройство вследствие употреба на летливи разтворители, синдром на зависимост; и F.61 по М. 10- смесено личностово разстройство. Изписан е в добро състояние, критичен, с трайно овладяни патологични навици и модел на поведение

При извършения във връзка с освидетелстването преглед от психиатър в Н. „Ц. Б. III“ на 26.05.2015г. е констатирана липса на критичност спрямо заболяването, мисловен процес-на моменти паралогичен, с наченки на налудни изживявания; дисимулира; емоционално-импулсивен, с неустойчиво внимание; завишени емоционално-волеви и енергетични потенциали. Отчетени са и отказа и редуцирането на важни социални, професионални и занимателни дейности поради употребата на психоактивни вещества. Прието е че употребата на психоактивни вещества, въпреки осъзнаването, че е налице постоянен или рекурентен соматичен проблем продължава, като през ноември 2014г. жалбоподателят е лекуван в кардиологично отделение по повод пристъпно предсърдно мъждене – най-вероятно след предозиране при употреба на психотропни вещества.

Въз основа на горното, с оспореното в настоящото производство решение на Транспортна Ц. лекарска експертна комисия към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ – [населено място], обективизирано в карта за оценка на физическата годност на водач на МПС № 254/28.05.2015г. е прието, че жалбоподателят е негоден за водач на МПС-всички категории съгласно т. 23 от Наредба № 3 и че подлежи на нов преглед след две години.

Съгласно удостоверение от началник сектор „ПП“ на ОДМВР-Л., на 16.01.2015г. срещу жалбоподателя е образувана преписка за престъпление по чл.343б, ал.3 НК.

По делото е изслушана съдебнопсихиатрична експертиза, изготвена от вещо лице д-р К., според която при жалбоподателя е налице F.18.2 по М. 10 –разстройство вследствие употреба на летливи разтворители, синдром на зависимост, като по настоящем не употребява; и F.61 по М. 10- смесено личностово разстройство. Първия тип психично разстройство е включено в Наредба № 3 от 11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на МПС и условията и реда за извършване на медицински прегледи за установяване на физическа годност за водачите от различни категории – Приложение 1, т.23; а второто – в т.27.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който пряко и непосредствено засяга права и законни интереси на жалбоподателя. Съдът приема, че подаването на жалбата на 29.06.2015г. е станало в преклузивния срок за оспорване по чл. 149 АПК, тъй като ответникът не е ангажирал доказателства към кой момент актът е бил редовно съобщен на жалбоподателя, а и в решението не е указан срока за оспорването му, поради което жалбата е подадена и в срока по чл.140, ал.1 АПК.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи и извърши служебна проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е издаден от компетентен административен орган, съгласно чл. 10 ал.2 от Наредба № 3 от 11.05.2011г. за изискванията за физическа годност към водачите на МПС и условията и реда за извършване на медицински прегледи за установяване на физическа годност за водачите от различни категории (Наредба №3) и Заповед № РД-08-486 от 14.10.2011г. на министъра на транспорта, ИТ и съобщенията.

Съгласно чл. 3 от Наредба № 3 физическата годност на водачите и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС се установява чрез медицински преглед/и за установяване на здравословното състояние по отношение на изискванията за физическа годност към водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от съответните категории, и заключение за съответствието на здравословното състояние на лицето с изискванията за физическа годност към водачите на МПС и на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС. В чл.4 от същата наредба са уредени изискванията за физическа годност към водачите на МПС и кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС от съответната категория - в приложение №№ 1 и 2 чрез посочване на заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС. В приложение № 1 към наредбата, тези изисквания са определени чрез посочване на заболяванията и състоянията, при наличието на които се налагат ограничения за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС, а заболяванията и състоянията, при наличието на които свидетелство за управление на МПС се издава само след освидетелстване от транспортните областни лекарски експертни комисии (Т.), са посочени в приложение № 2 от същата наредба.

Съгласно приложимата норма на чл.10, ал.2 от наредбата, лице, получило заключение за физическата си годност за придобиване на правоспособност за управление на МПС от Т. или Транспортната централна лекарска експертна комисия (Т.), при необходимост от последваща оценка на физическата годност се преосвидетелства отново от Т., съответно Т.. В случая по делото са налице данни и не спори между страните, че свидетелството за управление на МПС, чийто срок е изтекъл, е издадено въз основа на заключение на Т..

В Приложение №1 към наредбата изрично и изчерпателно са изброени Заболявания и състояния, при наличието на които се налагат ограничения

за получаването на свидетелство за управление на МПС в зависимост от категорията на МПС. Според данните по делото жалбоподателят страда от заболяването „разстройство вследствие употреба на летливи разтворители, синдром на зависимост - F.18.2 по М. 10“, от което попада в т. 23 от приложение №1.

В процесния случай, видно от доказателства по делото, установеното при жалбоподателя заболяване, динамиката на неговото развитие – данните за продължаващата употреба на психотропни вещества, наложила лечението в периода 29.04-03.09.2014г. в Д.-Л., в кардиологичното отделение на МБАЛ-Л. през м.ноември 2014г., данните за криминална проява по чл.343б през м.януари 2015г., липсата на критичност спрямо заболяването му, водят до извода, че жалбоподателят не е годен за водач на МПС-всички категории. Този извод, направен от ответника, се поддържа и от изслушаната и приета съдебнопсихиатрична експертиза. Предвид данните за сравнително продължителен период на употреба на ПВ – още от 2008г., съдът намира, че е определен в съответствие с целта на закона и срока за нов преглед – 2 години.

Във връзка с възражението на пълномощника на жалбоподателя, че в този период Т. е дала възможност на жалбоподателя да се снабди със СУМПС, съдът намира, че с оглед данните за продължаваща употреба и управление на МПС в такова състояние /довело до образуване на преписка за престъпление по чл.343б НПК/, очевидно предходните решения на Т. са били неудачни и не са изпълнили предназначението си да осигурят управлението на МПС от годни за това водачи, съответно да гарантира тяхната и на останалите участници в движението по пътищата безопасност. Следователно, при така установената липса на физическа годност на жалбоподателя за водач на МПС, Картата за оценка на физическата годност на водач на МПС № 254/28.05.2015г. се явява законосъобразно издадена, а жалбата срещу нея - неоснователна. Въпреки този изход на спора, доколкото по делото не са представени доказателства за платено от ответника по жалбата адвокатско възнаграждение на адв.А., поисканите съдебни разноски не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. Ч., с ЕГН-[ЕГН], от [населено място], срещу решение на Транспортна Ц. лекарска експертна комисия към Национална многопрофилна транспортна болница „Ц. Б. III“ – [населено място], обективизирано в карта за оценка на физическата годност на водач на МПС № 254/28.05.2015г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: